

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3684/2022
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Лабовић адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Жарко Ружић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Властимир Јанковић адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2555/21 од 05.11.2021. године, у седници већа одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2555/21 од 05.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца ББ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2555/21 од 05.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 38/20 од 22.03.2021. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се према туженом утврди да је ништав уговор о купопродаји непокретности оверен пред Првим општинским судом у Београду под Ов .../... дана 28.12.1979. године, закључен између сада пок. ГГ као купца и сада пок. ДД као продавца. У другом ставу изреке обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 21.450,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2555/21 од 05.11.2021. године, у првом ставу изреке одбијене су жалбе тужилаца и првостепена пресуда потврђена. У другом ставу изреке одбијени су захтеви тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац ББ из ... је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђивање ништавости уговора о купопродаји непокретности. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права и у складу са судском праксом и правним схватањима. Мада се ревизија формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђивање ништавости уговора поднета је 22.05.2014. године, а вредност спора означена у тужби је 50.000,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић